

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE
CURIA GENERALIZIA, ROMA

Advent 2014 - čas modlitby, pokoja a otvorenia sa pre chudobných



Hlavný oltár mariánskej svätyne Kráľovnej pokoja v Kazachstane

Rím, 30. novembra 2014
Prvá adventná nedeľa

Drahí bratia a sestry v Ježišovi a vo svätom Vincentovi!

Milosť a pokoj nášho Pána Ježiša Krista nech je vždy v našich srdciach!

Práve sa začal Advent, ktorý je príhodným časom na uvažovanie o tajomstvách našej viery. Adventné čítania, texty a hymny nás pozývajú vhlbiť sa do **modlitby**, hľadať Kristov **pokoj** a otvoriť srdce i ruky pre službu **chudobným**, Božím vyvoleným a našim „pánom a učiteľom“.

V tomto adventnom liste sa chcem s vami podeliť o tri jednoduché, no hlboké zážitky, ktoré som prežil v jednom dni. Tak veľmi sa dotkli môjho srdca, že som začal premýšľať o potrebe **modliť sa**, usilovať sa o **pokoj** a vo väčšej miere sa angažovať **v službe chudobným**. Stalo sa to počas mojej návštevy mariánskej svätyne, pri stretnutí s kontemplatívnymi sestrami a pri svätej omši a neskôr i stolovaní so skupinou drogovu závislých ľudí, ktorí hľadajú uzdravenie.

27. septembra, na sviatok sv. Vincenta de Paul, som prišiel do Kazachstanu, do dedinky, v ktorej sa nachádza národná svätyňa Panny Márie Kráľovnej pokoja. Po noci strávenej cestovaním s jedným poľským spolubratom pôsobiacim v Kazachstane a otcom Stanislavom Zontákom, nás srdečne privítal arcibiskup, ktorého diecéza je dvakrát väčšia než celé Taliansko! V tomto sanktuáriu sa uchováva „Hviezda Kazachstanu“ - oltár zasvätený pokoj, ktorý je jedným z dvanástich oltárov nachádzajúcich sa na rôznych miestach sveta. Prečo je tento oltár za pokoj na tak odľahlom mieste? Za svätyňou sa vypína vrch s krížom, ktorý označuje stred Eurázie. Oltár „Hviezda Kazachstanu“ zo vzácnych kameňov a kovov tejto oblasti je upriamený na Máriu. V strede jej srdca je eucharistia, čím je znázornené, že Ježiš sa počal v jej láskyplnom srdci.

Po tomto dojímavom zážitku nás arcibiskup zaviedol do tamojšieho kláštora, kde som sa stretol so štyrmi kontemplatívnymi sestrami karmelitánkami. Rozhovor s nimi bol úžasný! S jednoduchosťou nám rozprávali o svojom živote a prejavili vďačnosť arcibiskupovi i ľuďom z dediny za ich podporu. Sú to radostné ženy, ktoré vyjavili, ako je modlitba srdcom ich života. Hlboko ma to dojalo.

Posledným úsekom cesty toho dňa bola návšteva liečebného domu pre ľudí závislých na drogách a alkohole. Tento dom vedie žena plne oddaná našej vinčentskej charizme, ktorá hovorí, že byť blízko a slúžiť chudobným, hlavne toxikomantom, je jej kresťanskou povinnosťou. Program majú jednoduchý a realizujú ho v čistom a srdečnom prostredí, ktoré je v Kazachstane tak veľmi potrebné. Keď došiel arcibiskup, najskôr odslúžil svätú omšu a potom sme spoločne zasadli k stolu a rozprávali sa. Bolo nás dvanásť!

Po stolovaní ma arcibiskup požiadal, aby som prítomným povedal pár slov. To, čo som im povedal, je aj základom môjho posolstva v tomto adventnom liste. Neskôr mi prišlo na myseľ, že túto úžasnú skúsenosť by sme mohli znovu prežiť na sviatok sv. Vincenta. Myslím, že týmto, pre mňa významným dňom, i skrze ľudí, ktorých som stretol, ma Pán pozval, aby som sa zamyslel nad tromi základnými cieľmi svojho života i života celej vinčentskej rodiny. *Advent 2014 je výzvou viac sa venovať modlitbe, hľadaniu pokoja a radostnej službe Pánovým chudobným.*

Čas na MODLITBU

Po návšteve kláštora karmelitánok som uvažoval o potrebe modlitby v mojom osobnom živote. Naša charizma nás pobáda modliť sa a byť kontemplatívnymi ľuďmi v činnosti, zanechať nepokoj sveta a rôzne rozptýlenia a sústrediť sa na Ježišovu prítomnosť v Slove a v eucharistii. Pri rozhovore so sestrami na mňa zapôsobilo ich jednoduché a radostné svedectvo viery. Aj my, ako činné kontemplatívne osoby, sa musíme utiahnuť do ústrania, aby sme si odpočinuli a trávili čas s Pánom.

Ako svätý Vincent hovorieval svojim prvým spolubratom: „*apoštolský život nevylučuje kontempláciu, ale vstupuje do nej a používa ju na lepšie spoznávanie večných právd, ktoré má ohlasovať*“ (Coste III, L1054 str. 347). Počas tohoročného Adventu si v našom rušnom živote nájdime čas na modlitbu pred Pánom. Či už sme kňazi, bratia, sestry alebo laici, všetci členovia vinčentskej rodiny vedzme, že modlitba je nevyhnutná, pretože je silou, ktorá nás motivuje pre to, čo robíme. Je jasným znakom našej služby, čo nás upevňuje v Božej láske. Pomáha nám vidieť Božiu prítomnosť v chudobných.

Čas POKOJA

Pri oltári Hviezdy Kazachstanu som uvažoval o súčasnom stave nášho sveta, o nedostatku pokoja na zemi. Či je to v Iraku, v Sýrii, v Nigérii alebo na mnohých iných miestach, neustále sme svedkami násilia, terorizmu, hraničných a kmeňových konfliktov, ktoré ohrozujú pokoj,

o ktorý usilujeme. Ľudia sa dnes nutne potrebujú naučiť žiť v mieri. Po návšteve tejto svätyně som si uvedomil, že úsilie o pokoj má začať u mňa.

Svätého Vincenta som vždy považoval za príklad, ako sa o pokoj treba usilovať a ako ho prinášať iným. Svätej Lujze povedal: „*Božie kráľovstvo je pokoj v Duchu Svätom; bude vo vás vládnuť, keď vaše srdce ostane pokojné. Zachovajte si ho, slečna, a tak si najviac uctíte Boha pokoja a čistej lásky*“ (Coste I, L. 71, str. 114). Vincent žil v dobe, kedy sa Francúzsko zmiatlo v násilnostiach, vo vojnách a vzburách. Keď k nim dochádzalo, vždy najviac trpeli chudobní.

A predsa bol svätý Vincent tvorcom pokoja, a to tým, že bránil chudobných. Cirkev i kráľovstvo informoval, čomu sú týmito konfliktami vystavení chudobní, „naši páni a učitelia“. My, vinčentská rodina musíme byť zástancami a nástrojmi Božieho pokoja. V tomto Advente sa usilujme o vnútorný pokoj, aby sme boli spojení s Kniežaťom pokoja, o ktorom prorok Micheáš povedal: „bude pásť svoje stádo Pánovou mocou ... On bude pokoj! (Mich 5, 3-4).

Radostná služba CHUDOBNÝM

Po silnej skúsenosti modlitby v sanktuáriu a zakúsení hlbokého pokoja so sestrami v kláštore som mal možnosť byť na svätej omši a spoločnom stolovaní v domove. Pocítil som, že Pán je tu prítomný dvoma významnými spôsobmi: na oltári a pri stole s jedlom. Keď som prechádzal od Kristovho eucharistického tela v kaplnke domova do malej jedálne, vnímal som u týchto liečiacich sa toxikomanov zranené, ale nie zdrvené telo Ježiša Krista. Keď som sa s nimi modlil a jedol pri spoločnom stole, dostal som milosť vidieť, že my všetci tvoríme jedno Kristovo mystické telo.

Ježiš sa narodil v chudobe a žil v skromnom prostredí. Tento fakt, že náš Pán žil počas svojho pozemského života v chudobe, nie je prikrášeným vianočným príbehom, ale skutočnosťou dejín spásy. Boh sa zjavuje *anawim*, čo je hebrejské slovo, ktoré doslovne znamená: „chudobným, ktorých prepustenie závisí od Pána“. Prvým veľmi dôležitým Ježišovým poučením v Matúšovom evanjeliu sú Blahoslavenstvá, ktoré nám pripomínajú, že Ježiš a jeho Otec sa stotožňujú s tými najmenšími z nás. V závere každého liturgického roka počúvame z evanjelia podľa sv. Matúša podobenstvo o poslednom súde ako výzvu, ktorá je nám adresovaná: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt 25, 40).

Svätý Vincent nám pripomína vnútornú spojitosť medzi našou spásou a službou chudobným: „*Nemôžeme si lepšie zaistiť svoje večné šťastie, ako keď budeme žiť a umierať v službe chudobným, v rukách Božej prozreteľnosti a v stálom sebazaprení pri nasledovaní Ježiša Krista*“ (Coste III, L. 1078, str. 392). Nech je táto Adventná doba časom, kedy sa po náležitej modlitbe a hľadaní Pánovho pokoja znova a s novým elánom dáme do služby jeho chudobným.

Advent ako čas na OBRÁTENIE SRDCA

Od svojho návratu z Kazachstanu som mal príležitosť navštíviť viaceré provincie, misijné diela a rôzne vetvy vinčentskej rodiny v Európe, v Karibiku a v Afrike, ale zostanem pri spomienke na slávenie sviatku sv. Vincenta. Pocítil som, že Pán ma oslovil, aby som ako generálny

predstavený uvažoval nad tým, ako čo najlepšie skĺbiť modlitbu, pokoj a službu chudobným vo svojom vlastnom živote. Viac som si uvedomil tie chvíle, v ktorých som nebol mužom pokoja, modlitby či služobníkom chudobných. Prosil som Pána o milosť odpustenia. O tomto som sa zmienil v domove a rád sa o to delím s vami vo chvíli, kedy spoločne vstupujeme do Adventného obdobia.

Prorok Izaiáš nám v túto prvú adventnú nedeľu podáva pravdu o našej ľudskej prirodzenosti: „Pane, my sme len hlina a ty si náš tvorca, všetci sme dielom tvojich rúk“ (Iz 64, 7). V adventnom čase sa prehĺbeným čítaním biblických príbehov našej spásy opäť môžeme zveriť Božiemu milosrdenstvu. Vďaka životu ľudí, akými boli Mária, Jozef, Ján Krstiteľ, Zachariáš a Alžbeta, zažívame spásonosnú moc Boha, pastiera našich duší. Ich príbehy spásy sú späté s dejinami našich životov.

Dobre prežívaný Advent nám pomôže vidieť, že Boh chce otvoriť naše mysle i srdcia, aby sme „pripravili cestu Pánovi“ (Mk 1, 3). Druhá adventná prefácia pred eucharistickou modlitbou nádherným spôsobom vyjadruje pravý zmysel tohto liturgického obdobia: „*On nám dáva milosť, aby sme sa s radosťou pripravovali na slávnosť jeho narodenia, aby nás našiel i bedliť v modlitbách i jasat' na jeho slávu*“.

Mesiac po mojej ceste v Kazachstane som čítal príhovor pápeža Františka, ktorý predniesol v októbri na záver Biskupskej synody. Podelím sa s vami o to, čo pokladám skutočne za „vincentský úryvok“, ktorý nás počas Adventu povedie k väčšej horlivosti, k intenzívnejšiemu hľadaniu pokoja a radostnejšej službe chudobným.

„Toto je Cirkev, Pánova vinica... ktorá sa nebojí vyhrnúť si rukávy, aby olejom a vínom potrela rany ľudí; ktorá nehľadá na ľudstvo z akéhosi skleneného zámku, aby posudzovala a zatriedovala osoby. Je to Cirkev... skladá sa z hriešnikov, ktorí potrebujú jej milosrdenstvo. Taká je Cirkev, pravá Kristova nevesta, ... ktorá sa nebojí jesť a piť s prostitútkami a verejnými hriešnikmi. Cirkev, ktorá má dokorán otvorené dvere, aby prichýlila núdznych, kajúcich a nie iba spravodlivých a tých, ktorí veria tomu, že sú dokonalí! Cirkev, ktorá sa nehanbí za brata, ktorý padol ... ba viac, ktorá sa priam cíti byť utiahnutá a takmer povinná zodvihnúť ho, povzbudiť ho, aby sa opäť vydal na cestu a sprevádza ho...“ Pápež František, 18. októbra 2014 (úryvok z príhovoru na zakončenie III. generálneho zasadania mimoriadnej Biskupskej synody).

Nech vás posilní Ježiš, evanjelizátor chudobných, a svätý Vincent nech vás inšpiruje a sprevádza v tejto Adventnej dobe i počas celého nastávajúceho roka.

Váš brat vo svätom Vincentovi,

G. Gregory Gay, C.M.
Generálny predstavený